

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobců: a) L. V.
 b) V. V.
 oba bytem X

proti
žalovaným: 1) **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
 se sídlem Na poříčním právu 376/1, Praha 2
 2) **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
 se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno
 3) **Městský úřad Kuřim**
 se sídlem Jungmannova 968/75, Kuřim
 4) **Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Brně,**
 kontaktní pracoviště Brno - venkov
 se sídlem Bezručova 844/5, Kuřim

o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaných spočívajícím v nezajištění dostupnosti sociálních služeb na celém území Jihomoravského kraje (včetně „CPZ“ a všech nemocnic a včetně všech budov soudů v Brně a včetně eskort policejních a dalších „VSČR“ a včetně dostupnosti sociálních služeb pro ZTP osoby držené ve vazbě i vazební vězeňské nemocnici v Brně),

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Zdejšímu soudu byla dne 8.3.2021 doručena žaloba, označená jako „Žaloba správní na státní správu vykonávanou ve smyslu § 5 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a žaloba proti jinému zásahu a proti rozhodnutí MPSV“.
2. Žalobci se v uvedené žalobě domáhají toho, aby soud zrušil rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí a Úřadu práce České republiky, kterými byl žalobci b) odňat příspěvek na péči, dále aby zrušil vadná ustanovení zákona umožňující mučení ZTP a aby nařídil žalovaným zajistit dostupnost sociálních služeb na celém území Jihomoravského kraje. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobci nesouhlasí se situací, kdy se stát odmítá podílet na zajištění sociálních služeb u určité skupiny ZTP osob, v důsledku čehož žalobkyni a) nebylo umožněno pečovat o žalobce b), když ho policisté odvezli z bytu, a žalobci b) nebylo umožněno zajistit si nutnou péči jiné osoby a „stát se odmítl podílet přes MPSV na každodenní péči“. Dále žalobci uvádí, že osobě závislé na každodenní péči nebyl poskytován příspěvek na každodenní péči ve smyslu § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, podle něhož se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
3. S ohledem na rozdílný režim soudního rozhodování ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu zdejší soud usnesením ze dne 21.4.2021, č.j. 22 A 16/2021-14, žalobu v části domáhající se ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaných vyloučil k samostatnému projednání.
4. Zdejší soud se poté, co se seznámil se shora uvedenou žalobou, nejprve zabýval splněním podmínek, za nichž lze řízení o žalobě ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s.ř.s.“), vést.
5. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
6. Určujícím kritériem pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je tedy povaha napadeného úkonu, jeho přičitatelnost správnímu orgánu a tvrzená nezákonnost takového úkonu. Žaloba však po stránce obsahové představuje nesouhlas s koncepcí poskytování sociálních služeb v Jihomoravském kraji osobám, mezi nimi i žalobci b), pokud jsou tyto osoby kupř. eskortovány do policejních cel, či pokud se nachází ve vazbě či vazební nemocnici. Tomu pak odpovídá návrh žalobců, aby zdejší soud uložil žalovaným zajistit dostupnost sociálních služeb na celém území Jihomoravského kraje (včetně „CPZ“ a všech nemocnic a včetně všech budov soudů v Brně a včetně eskort policejních a dalších „VSČR“ a včetně dostupnosti sociálních služeb pro ZTP osoby držené ve vazbě i vazební vězeňské nemocnici v Brně).
7. V právě shrnutém nelze podle zdejšího soudu identifikovat dotčení jakéhokoli veřejného subjektivního práva, jehož nositelkou by mohla být žalobkyně a), či žalobce b), jakýmkoli konkretizovaných úkonem, pokynem, či donucením ze strany

žalovaných; takovým jednáním pojmově nemůže být „nezajištění dostupnosti sociálních služeb“ žalovanými, přičemž soud ve správním soudnictví v řízení podle § 82 a násl. s.ř.s. nemůže žalovaným uložit zajistit dostupnost sociálních služeb, tak jak žalobci navrhuji.

8. Otázky nastolené žalobci jsou otázkami směřujícími spíše na zákonodárce a jím zvolené řešení koncepce poskytování sociálních služeb v celách, nemocnicích, soudech, vazbách apod.
Je třeba doplnit, že pojetí správního soudu jako supervizora průběžně monitorujícího činnost veřejné správy či dokonce zákonodárce prostřednictvím zásahových žalob (§ 82 s.ř.s.),
je v rozporu se základními principy soudního řízení správního a to zejména s principem dělby moci.
9. Protože tvrzení žalobců nelze pojmově vůbec podřadit pod nezákonný zásah ve smyslu § 82 s.ř.s., není třeba se zabývat splněním dalších podmínek řízení, a je na místě žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout.
10. Proto zdejší soud žalobu žalobců v části, v níž se domáhali, aby soud uložil žalovaným zajistit dostupnost sociálních služeb na celém území Jihomoravského kraje (včetně „CPZ“ a všech nemocnic a včetně všech budov soudů v Brně a včetně eskort policejních a dalších „VSČR“ a včetně dostupnosti sociálních služeb pro ZTP osoby držené ve vazbě i vazební vězeňské nemocnici v Brně), podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení odmítl.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně 3. června 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu